

Nr 147.

Av herr **Dalberg**, om lagstiftning angående revisorer och huru revision skall verkställas.

Ehuru det förekommer revision hos dem, som ha hand om andras medel, visar det sig, att förskingringar kunna uppstå och fortgå i flera år utan att bli upptäckta. I vanliga fall får man taga för givet att revision göres så gott sig göra låter. Den huvudsakligaste anledningen till att förskingring ej upptäckes beror på att vederbörande har hand om flera kassor och inventering eller revision göres för var kassa på olika tider. Funnes lag på att inventering skulle ske samtidigt för alla kassor kunde redogöraren ej manipulera med medlen från den ena kassan till den andra eller som ofta sker ha medlen hopblandade och visa dem vid varje revision, så att ingen brist upptäckes fastän den kan vara stor när det gäller det hela. Botemedlet vore att det funnes lag på att där redogöraren hade hand om flera kassor revisorerna vore skyldiga att utse en som inventerade alla omhänderhavda kassor samtidigt. Denna person skulle hava skyldighet att på obestämd tid göra denna inventering tre å fyra gånger årligen. Därigenom vågade vederbörande icke, som nu sker enligt upplysningar, låna ur kassan och använda för eget behov eller jobba med och sedan vid slutet av året lämna tillbaka eller frestas överskylla på ett eller annat sätt. För att revisorer skulle veta huru många kassor vederbörande hade om hand skulle enligt lag deklara tionsplikt föreligga. Nu kan invändas att allt detta skulle kunna ordnas ändå, men hur svårt det är skall visas med två exempel.

I en större kommun hade en person hand om både väggkassan och skolkassan. Den senare reviderades i maj och den förra någon tid därefter. Revisorerna för väggkassan hade på känn att manipulationer med kassorna förekommo i synnerhet som det var stor kassabehållning. Denna förklarades på flera sätt. Revisorerna försökte att få reda på de olika kassornas ställning till varandra men detta avvisades. Det fick fortgå några år till dess det upptäcktes, att en stor brist förelåg, som kunnat överskyllas genom manipulationer från den ena kassan till den andra.

En rättens ombudsman i en konkurs framhöll för mig att det var nödvändigt att riksdagen gjorde något för att en förvaltare, som hade hand om flera konkurser, vilket är det vanliga, skulle vara skyldig redogöra samma dag för alla konkursmedel. En förvaltare manipulerade flera år med kassorna utan att de ombudsmän, som voro olika för var konkurs, kunde upptäcka något förr än det var för sent och stora förskingringar förelågo.

Då det finnes en lag huru böcker skola föras, borde väl även vara lag över någonting så viktigt som huru revision skall verkställas.

På grund härav får jag hemställa,

att riksdagen ville besluta att i skrivelse till Kungl. Maj:t
anhålla om utredning och förslag till lag angående revisorer
och huru revision skall verkställas.

Stockholm den 23 januari 1934.

Erik Dalberg.
